

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/96/2015
Identifikačné číslo spisu:	1413010304
Dátum vydania rozhodnutia:	17.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1413010304.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 17. augusta 2016 v trestnej veci obvinenej A. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2014, sp. zn. 1 To 100/2014, v zmysle § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej A. C. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 2. júna 2014, sp. zn. 2 T 116/2013 bola obvinená A. C. uznaná vinnou zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 26. apríla 2011 v čase o 02.00 hod. v byte na ulici P. č. XX v T. napadla poškodeného T. C. a to tak, že v momente keď chcel poškodený z predmetného bytu odísť ho obvinená chytila pod krk a povedala mu, že nikam nepôjde, kopla ho kolenom do rozkroku, následne čoho poškodený spadol na zem, k zemi k nemu pristúpila, v ruke držala nôž s dĺžkou čepele cca sedem centimetrov so slovami budeme sa rezať, prikázala mu, aby jej ukázal mobilné telefóny a to telefón značky LG GM 360 v hodnote 150,- Euro a mobilný telefón značky NOKIA 5800 pressMusic v hodnote 220,- Euro, ktoré mu vytrhla z rúk a to tak, že jeho ruky pritlačila o svoje telo, poškodený o márnom pokuse vytrhnúť svoje ruky z jej zovretia následne mobilné telefóny pustil a potom, čo sa poškodený vypýtal na toaletu, kde sa zamkol a strávil celú noc mu obvinená zobrala z rucksaku hotovosť vo výške 130,- Euro a týmto konaním spôsobila poškodenému T. C. celkovú škodu vo výške 500,- Euro, teda proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Za to bola odsúdená podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bola pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T 119/2010, zo dňa 21. februára 2013, právoplatný dňa 10. apríla 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenej uložil nahradiť poškodenému T. C., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom Q., D. č. XX škodu vo výške 500,- Euro.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo jej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2014, sp. zn. 1 To 100/2014 bolo odvolanie obvinenej A. C. 9. júla 2014 (prioritne zdôvodnené hodnotením dôkazov zo strany obhajoby, podľa ktorej ani jeden dôkaz nepotvrdil spáchanie skutku kladeného jej za vinu, výpovede svedkov obhajoby neboli zohľadnené, hodnovernosť výpovede poškodeného bola spochybnená jeho zdravotným stavom - schizofréniou, nedošlo k akceptovaniu zásady v pochybnostiach v prospech páchatela, pri ukladaní trestu nebol rešpektovaný princíp spravodlivosti a primeranosti a vzhľadom na to sa domáhala oslobodenia) zamietnuté podľa § 319 Tr. por., ktoré odôvodnil aj poukazom na odvolacie dôvody obvinenej.

Obvinená A. C. prostredníctvom obhajcu 28. júla 2015 podala proti rozsudku prvostupňového súdu a uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom uplatnila dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, d/, i/ Tr. por. Poukázala pritom na ustanovenia § 2 ods. 9, 14, § 34 ods. 1, 3, 4, § 35 ods. 1, § 44 ods. 2, § 2013 ods. 2, 3 Tr. por., článok 50 ods. 3, článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článok 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a článku 6 ods. 3 písm. b/, c/, d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dovolací dôvod pod písmenom c/ vidí v tom, že orgány činné v trestnom konaní jej neustanovili obhajcu v dôsledku čoho nemala reálnu možnosť obhajovať sa od začiatku trestného konania prostredníctvom obhajcu, ktorý jej bol ustanovený až v priebehu súdneho konania. Pod tento dovolací dôvod možno podradiť aj to, že u poškodeného nebolo nariadené znalecké dokazovanie zamerané na dôveryhodnosť jeho výpovede, lebo ide o korunného svedka s psychickým ochorením - schizofréniou. Dovolací dôvod podľa písmena d/ je naplnený tým, že hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie bolo vykonané v jej neprítomnosti, hoci pre to neboli splnené zákonné podmienky. Na hlavnom pojednávaní 5. novembra 2013 nebola vypočutá, lebo využila právo a požiadala o vykonanie pojednávania v jej neprítomnosti. Ak by mala ustanoveného obhajcu od začiatku trestného stíhania, taký postup z jej strany by bol vylúčený. Orgány činné v trestnom konaní nevykonali jej konfrontáciu s poškodeným, ktorej výsledky by mohli viesť do prípadu objektívne závery. Napokon dovolací dôvod pod písmenom i/ je daný preto, že súdy oboch stupňov rozhodli len na základe výpovede svedka - poškodeného postihnutého psychickou chorobou, o ktorého dôveryhodnosti výpovedí zapochybovali aj znalci v znaleckom posudku a znalec na hlavnom pojednávaní, čím zásadne porušili základnú zásadu trestného práva spočívajúcu v tom, že v pochybnostiach sa rozhoduje vždy v prospech obvineného. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktorý nevykonával žiadne ďalšie dokazovanie, nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa dopustila spáchania skutku v zmysle obžaloby. Naopak súdy skutkovú vetu upravili bez toho, aby k tomuto postupu bol daný logický záver, keď z výpovede svedka poškodeného vyplýva, že pri odcudzení mobilných telefónov mali byť dvaja. Zavinenie po stránke subjektívnej i objektívnej na spáchaní zločinu, z ktorého bola uznaná vinnou nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Záver o subjektívnej stránke trestného činu - o zavinení, musí byť podložený skutkovými zisteniami súdu na podklade dokazovania tak, ako aj záver o objektívnych znakoch trestného činu. Zo súdnej praxe je známe, že v dovolacom konaní nie je možné skúmať „dôkaznú podloženosť“ zavinenia. Na druhej strane to však neznamená, že skutková veta výroku odsudzujúceho rozsudku smie z hľadiska kritérií zosúladenia totožnosti skutku a právnej vety výslovne a obsahovo odporovať. Dovolací súd má v takomto prípade povinnosť zisťovať, či skutkové zistenia, podľa ktorých mala skutok spáchať tak, ako boli ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku aj preto, lebo súdy v rozhodnutiach skutkové zistenia na rozdiel od podanej obžaloby „modifikovali“, teda upravili. Pre modifikáciu skutkových zistení súdmi oboch stupňov vznikla dovolaciemu súdu povinnosť

zamerať sa na preskúmanie, či súdmi vymedzený skutok zodpovedá právnomu posúdeniu uvedenému v právnej vete. V trestnom konaní vedenom proti nej boli zistené pochybnosti nasvedčujúce, že výpoveď poškodeného sa nezakladá bez akýchkoľvek pochybností na pravdivých skutočnostiach. Súd pri rozhodovaní má ale zákonnú povinnosť sa s pochybnosťami vysporiadať a ak existujú, je povinný vždy ich využiť v prospech obvineného. Navrhol najvyššiemu súdu, aby vyslovil porušenie zákona v citovaných zákonných ustanoveniach, zrušil rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, prikázal, aby vo veci v potrebnom rozsahu konal a rozhodol a zrušil nariadený výkon trestu, ktorý je prerušený z dôvodu narodenia a starostlivosti o maloleté dieťa.

Prokurátor vo vyjadrení zo 6. novembra 2015 uviedol, že obvinená poukazuje na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, lebo orgány činné v trestnom konaní jej neustanovili obhajcu a to napriek tomu, že vedeli o jej závislosti na omamných a psychotropných látkach. Do pozornosti dal ustanovenie § 37 ods. 2 Tr. por., ktoré sa uplatní najmä v prípade, ak ide o hluchonemého, nevidiaceho obvineného, ktorý má vadu reči zabráňujúcou mu náležite sa vyjadrovať, nevie čítať, písať, prípadne existujú pochybnosti o jeho duševnom zdraví, o čo v posudzovanom prípade nešlo. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že obvinená nie je závislá od pervitínu, v jej prípade ide len o zneužívanie metamfetamínu fajčením bez vytvorenej závislosti a nenavrhl skúmanie jej duševného stavu. V prípade obvinenej neexistovali také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosť o jej spôsobilosti náležite sa obhajovať. Obvinená pri svojom výsluchu po zákonomnom poučení uviedla, že obhajcu si nevolí a ani nežiada o jeho ustanovenie. Obvinenej práva na obhajobu neboli preto porušené. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., uviedol, že rozsudok okresného súdu z 2. júna 2014 vychádza z dokazovania vykonaného na týchto úkonoch 14. apríla a 2. júna 2014, ktorých sa zúčastnila aj obvinená, čo jednoznačne potvrdzujú zápisnice z týchto hlavných pojednávaní, z ktorých je zrejmé aj to, že ku skutku vypovedala a zo strany súdu jej bolo umožnené klásť vypočúvaným osobám otázky, v rámci záverečnej reči sa pripojila k záverečnej reči obhajcu a právo posledného slova nevyužila. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že obvinená v rámci tohto dôvodu namietala, že súdy oboch stupňov rozhodli len na základe výpovede svedka - poškodeného postihnutého psychickou chorobou a porušili tak základnú zásadu ne bis in idem a že nebolo dostatočne preukázané zavinenie po subjektívnej a objektívnej stránke. Namietané nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd vyhodnotil vykonané dôkazy, nemožno zakladať tento dovolací dôvod. Dovolanie totiž neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Dovolací súd nemožno chápať ako tretiu inštanciu zameranú na prehodnocovanie vykonaných dôkazov a prípadné doplnenie dokazovania. Súdy stíhaný skutok správne právne kvalifikovali. Rozhodnutia okresného a krajského súdu a im predchádzajúce konanie považuje za zákonné a správne. Dovolacie dôvody uvádzané obvinenou sú nepreukázané, a preto najvyššiemu súdu navrhuje dovolanie zamietnuť.

Vec bola prvostupňovým súdom predložená 10. decembra 2015 po splnení povinností v zmysle § 376 Tr. por. Dovolací súd vyjadrenie prokurátora zaslal na vedomie obvinenej, jej obhajcovi a poškodenému.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) vec predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že dovolanie podala oprávnená osoba prostredníctvom obhajcu včas a na príslušnom súde, dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu a obsahuje náležitosti v zmysle § 374 Tr. por. Obvinenou uplatnené dôvody doplnenia nie sú naplnené.

Obvinená A. C. zásadné porušenie práva na obhajobu oprela o tvrdenie, že orgány činné v trestnom konaní je neustanovili obhajcu od začiatku trestného stíhania.

V tejto súvislosti dovolací súd upriamuje pozornosť na ustanovenie § 37 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak

- a) je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave,
- b) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,
- c) ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine,
- d) ide o konanie proti mladistvému,

e) ide o konanie proti ušlému.

Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia obvinený musí mať obhajcu aj vtedy, ak to považuje súd a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt za nevyhnutné najmä preto, že majú pochybnosť o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať.

V tejto veci obvinená nebola a nie je stíhaná za obzvlášť závažný zločin a jej sloboda nebola obmedzená väzbou. Vo výkone trestu odňatia slobody bola od 20. augusta 2014 (č. l. 343) do 10. decembra 2014 (č. l. 353-354), kedy jej bol uznesením Okresného súdu Nitra z 10. decembra 2014, sp. zn. 33 Nt 19/2014 prerušený výkon trestu odňatia slobody (uložený napadnutými rozhodnutiami) na dobu jedného roka po narodení dieťaťa. V dobe výkonu trestu odňatia slobody už mala obhajcu, ktorý jej bol na jej žiadosť z 9. decembra 2013 (č. l. 231) z dôvodu nesolventnosti ustanovený opatrením Okresného súdu Bratislava IV z 19. decembra 2013, sp. zn. 2T 116/2013 (č. l. 238), ktorý jej obhajobu vykonával až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Na začiatku trestného stíhania, ale ani v ďalšom priebehu tohto konania orgány prípravného konania nemali podklady pre nadobudnutie pochybností o spôsobilosti obvinenej náležite sa obhajovať. Znaleckým dokazovaním sa zistilo, že obvinená netrpí závislosťou od návykových látok, ide u nej o zneužívanie metamfetamínu a nebolo navrhnuté skúmanie jej duševného stavu.

K uvedenému je potrebné dodať aj to, že obvinená pri výsluchu 31. januára 2011 (č.l. 8h) po zákonom poučení aj o práve zvoliť si alebo si nechať ustanoviť obhajcu uviedla, že obhajcu si nevolí a ani nežiada o jeho ustanovenie.

Pre úplnosť treba uviesť aj to, že nevykonaním znaleckého dokazovania k dôveryhodnosti výpovede (korunného) svedka - poškodeného a konfrontácie medzi obvinenou a poškodeným nedošlo k porušeniu práva obhajoby obvinenej. Znalecké dokazovanie nemôže byť zamerané na posudzovanie dôveryhodnosti výpovede svedka, pretože pravdivosť alebo nepravdivosť výpovede môže posudzovať iba súd na podklade vykonaných dôkazov.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2014, sp. zn.. 1 To 22/2014 a následným postupom prvostupňového súdu došlo k odstráneniu viacerých predchádzajúcich procesných a skutkových pochybení, pričom v ďalšom konaní pred okresným súdom bolo vykonané podstatné dokazovanie. V rámci toho bol poškodený podrobený vyšetrovaniu znalcami psychiatrami, ktorí zhodnotili okrem iného aj jeho pamäťové schopnosti i na podklade jeho zdravotnej dokumentácie a pozorovaním pri jeho výpovedi pred súdom, ako je na to podrobne poukázané v napadnutých rozhodnutiach. Vypočutá bola obvinená, poškodený v prítomnosti jedného zo znalcov, ktorý zhodnotil túto výpoveď s ohľadom na znalecký posudok a svedkovia Q. R. a Q. P., ktorých navrhla obhajoba. Za súhlasu obvinenej a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok týkajúci sa obvinenej, oboznámený bol aktuálny odpis registra trestov obvinenej a trestné spisy Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T 253/2008 a Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T 119/2010. Procesné strany, teda aj obvinená a jej obhajca nenavrhli doplnenie dokazovania.

V odvolaní proti rozsudku okresného súdu obhajoba okrem iného uviedla, že napriek vykonaniu výsluchov svedkov a náležitému zisteniu skutkového stavu, súd nesprávne právne vyhodnotil vec, keď dospel k záveru, že obvinená je vinná zo spáchania skutku lúpeže, na ktorom zotrvala aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Návrh na konfrontáciu obvinenej s poškodeným nebol podaný a súdy nepovažovali, vzhľadom aj na zdravotný stav poškodeného a celkovú dôkaznú situáciu vykonať takúto konfrontáciu. S tým sa stotožňuje aj dovolací súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Prax súdov v tejto súvislosti je ustálená tak, že o zásadné porušenie práva na obhajobu ide napríklad vtedy, ak obvinený obhajcu nemal, hoci ho mal mať (obhajoba povinná (§ 37 Tr.

por.), obhajcovi nebola umožnená reálna možnosť zúčastniť sa na úkonoch, hoci o to požiadal, o návrhoch obhajoby na doplnenie dokazovania nebolo zákonným spôsobom rozhodnuté ešte pred meritorným rozhodnutím súdu a podobne. Nejde teda o akékoľvek porušenie práv na obhajobu, ale iba o také, ktoré mohli mať dopad na rozhodnutie vo veci samej.

Uvedené jednoznačne preukazuje, že právo obvinenej na obhajobu nebolo porušené. Uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je preto naplnený.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. taktiež nie je naplnený. V zmysle tohto ustanovenia dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Obvinená účasť na hlavnom pojednávaní v dňoch 30. septembra 2013 (č. l. 191, 194, 196-197) a 5. novembra 2013 (č. l. 203, 210-215) vždy ospravedlnila a výslovne požiadala, aby sa tieto hlavné pojednávania vykonali v jej neprítomnosti a to po tom, čo bola náležite poučená (č.l. 182, 198-199). Na verejné zasadnutie pred krajským súdom 12. marca 2014 (č. l. 246, 251-252) sa obvinená nedostavila, hoci bola o ňom riadne a včas vyrozumená, zúčastnil sa ho jej obhajca. Rozhodnutie o odvolaní bolo urobené na neverejnom zasadnutí ešte toho dňa. Ďalších hlavných pojednávaní 14. apríla a 2. júna 2014 pred okresným súdom sa zúčastnila aj so svojím obhajcom, rovnako ako na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom 20. augusta 2014 (č. l. 328-329).

Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že okresný súd, ale aj krajský súd mal splnené zákonné podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania a verejného zasadnutia v neprítomnosti obvinenej, o čom aj bolo v zmysle zákona rozhodnuté. Iba pre úplnosť najvyšší súd konštatuje, že obvinená svoju neúčasť na konaní pred súdmi ospravedlňovala starostlivosťou o narodené dieťa, o čom predložila aj jeho rodný list.

Vykonanie týchto úkonov v neprítomnosti obvinenej, účasti na nich sa výslovne opakovane vzdala a svojimi žiadosťami dala súhlas, aby boli vykonané bez nej. Vzhľadom na tieto skutočnosti je ňou tvrdený dovolací dôvod neopodstatnený.

Obvinená dovolanie podala aj z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pričom dôvodila iba nesprávne zisteným skutkovým stavom, ktorý hodnotila inak než to urobil okresný a krajský súd. Obvinená má síce právo brániť sa akýmkoľvek spôsobom a v rámci toho môže hodnotiť vykonané dôkazy podľa svojho presvedčenia. Zákon však rozsah dokazovania a spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov individuálne a v ich súhrne zveruje iba súdu.

V tej súvislosti obvinená poukázala na to, že súdy rozhodli len na základe výpovede svedka - poškodeného postihnutého psychickou chorobou, o ktorého dôveryhodnosti zapochybovali aj znalci v znaleckom posudku a znalec na hlavnom pojednávaní, čím došlo k porušeniu základnej zásady - v pochybnostiach v prospech obvineného. Okresný súd skutkovú vetu upravil bez toho, aby k takému postupu bol daný logický záver. Odvolací súd tak rozhodol na verejnom zasadnutí bez vykonania dôkazov. Zavinenie po subjektívnej a objektívnej stránke nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací súd, aj keď sa obvinená v dovolaní toho domáha nebol oprávnený skúmať, dopĺňať a meniť skutok ustálený okresným súdom a potvrdený odvolacím súdom. Skutková veta uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, potvrdeného uznesením krajského súdu aj podľa najvyššieho súdu vykazuje všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. a/ Tr. zák., vrátane subjektívnej a objektívnej stránky. Správny je aj záver súdov,

že obvinená konala v priamom úmysle. V odôvodňujúcej časti týchto rozhodnutí je logickým a zákonným spôsobom vyložené v akom rozsahu bolo dokazovanie vykonané, a to aj na návrhy procesných strán, vrátane obvinenej, a akým spôsobom hodnotil vykonané dôkazy a aké závery z nich vyvodil.

Námietky obvinenej ohľadne nerešpektovania zásad spravodlivého procesu, zásady v pochybnostiach v prospech páchatel'a a rozsahu a spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, vzhľadom na už uvedené nie sú dôvodné.

Dôvodná nie je ani dovolacia námietka o úprave skutku, ktorú okresný súd urobil po vykonaní dokazovania a po jeho vyhodnotení, čo potvrdil i krajský súd. Dovolací súd pri skúmaní tejto úpravy skutku nezistil nezákonnosť, aj po nej ostala zachovaná nielen skutková totožnosť (konanie a následok), ale aj súlad medzi takto upraveným skutkom a právnou vetou. Ďalšie podrobnosti sú uvedené v dôvodoch napadnutých rozhodnutí.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Iné porušenia zákonov obvinená nenamietala a dovolací súd ich v zmysle § 381 Tr. por. v rámci správy o stave veci zameranú na otázky, ktoré treba riešiť, vrátane výsledkov prípadného postupu konania podľa § 379 Tr. por. nezistil. Správne preto prokurátor vo vyjadrení navrhol dovolanie obvinenej odmietnuť, pričom podrobne poukázal na dôvody, ktoré ho k takémuto návrhu viedli.

Keďže neboli naplnené obvinenou uplatnené dovolacie dôvody nebolo potrebné rozhodovať v zmysle § 380 ods. 2 Tr. por., ako sa toho domáhala obvinená.

Nad rámec uplatnených dovolacích dôvodov obvinená poukázala aj na to, že napadnutými rozhodnutiami boli porušené princípy spravodlivosti a primeranosti pri ukladaní trestu. Dovolací súd ani toto tvrdené porušenie nezistil, lebo trest bol uložený v rámci trestnej sadzby podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. (od 7 rokov do 12 rokov) s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 7 rokov, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby, hoci jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody.

Na základe uvedeného dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinenej odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.